

„Има нѣкои си, които казватъ — и нека казватъ, ако
 „обичатъ — че Българитѣ сж меншество и че тѣ не сж
 „способни за самоуправление и че нѣматъ ни понятие
 „за това що е равенство. *Истината е свършено против-*
 „*ното на това*, но ораторътъ не настоява върху таквизъ
 „безосновни твърдения. Турскитѣ държавни мжже, продъл-
 „жава той, не веднажъ сж лъгали Европа съ обѣщания,
 „които не сж имали никога намѣрение да изпълнятъ. Ще ли
 „Европа позволи сама на себе да се лъже така и за на-
 „прѣдъ? На оратора не му се ще да вѣрва това. Напро-
 „тивъ, той вѣрва, че на европейскитѣ правителства и на
 „цивилизуванитѣ европейски народи е вече дотегнало да
 „се водятъ тѣй за носа отъ едно таквозъ непоправимо
 „правителство, каквото е турското, и че врѣмето за това
 „е вече минало. Има, обаче, още умове, които минуватъ
 „за практични, но които лъжатъ още сами себе си по
 „отношение къмъ турската империя. Такъвъ ли е и слу-
 „чатъ съ г. Форстера, знаменития прѣдставител на Брад-
 „фордъ (Bradford)? Българитѣ дълбоко почитатъ този
 „отличенъ английски държавенъ мжжъ, чието красно-
 „рѣчие влияе тѣй много върху общественото мнѣние
 „както въ Англия, така и въ Европа. Тѣ особено ува-
 „жаватъ г. Форстера, защото той бѣ единъ отъ първитѣ
 „лица въ Англия и въ английския парламентъ, които из-
 „дигнаха гласа си въ полза на българитѣ, жертви на
 „баши-бозуцитѣ; но рѣчъта, произнесена отъ него мина-
 „лата сжббота въ Брадфордъ, служи повече да умножи
 „мжчнотиитѣ, които може дѣйствително да сжществу-
 „ватъ, и да създаде други, които не сжществуватъ. Ора-
 „торътъ нѣма намѣрение да критикува г. Форстера, но
 „отъ тази рѣчъ нему се видѣло га че ли благородниятъ
 „членъ отъ парламента желае, отъ чувство на хуман-
 „ность, да угоди на всички въ Турция. Да, искашъ, обаче,